

D E C I Z I E

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi, Tamara Chișca-Doneva,
Ion Vîlcov, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Salviana”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Salviana” împotriva Biroului Vamal Bălți privind contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2012 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 08 iunie 2012 SRL „Salviana” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Bălți privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 02 iulie 2012 a introdus pe teritoriul Republicii Moldova marfa sîrmă metalică, în valoare totală de 12 600 euro, echivalentul a 258 189,53 lei, procurată din Ungaria, în baza contractului nr.11 din 19 iunie 2012, încheiat cu „Forte Trade” KFT și facturii vamale nr.905466622 din 02 iulie 2012.

Brokerul vamal SRL „Reglatrans” a depus la Biroul Vamal Bălți, declarația vamală în detaliu nr. 9022I7162, pentru declararea mărfurilor indicate, cu achitarea drepturilor vamale de import în mărime de 258189,53 lei, aplicînd principala metodă a determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă și în baza prețului efectiv plătit, conform prevederilor art. 10 alin. al. (1) lit. a) și (2) al Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal. Organul vamal, însă, prin intermediul actului de inspecție a majorat valoarea în vamă, aplicînd prevederile art. 17 a Legii cu privire la tariful vamal, adică metoda de rezervă, fapt ce a dus la achitarea suplimentară a sumei de 20 080,16 lei.

Consideră reclamantul că a respectat întru totul exigențele impuse de legislația în vigoare referitor la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, prezentând toate documentele necesare prevăzute în p. 13 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, astfel colaboratorii vamali, în mod neîntemeiat

au dispus încasarea suplimentară a plăților vamale prin aplicarea metodei de rezervă.

Cere reclamantul, anularea actului de inspecție din 02 iulie 2012 în partea ce se referă la declarația vamală nr. 9022I7162 din 02 iulie 2012 și obligarea Biroului Vamal Bălți să restituie suma de 20 080,16 lei achitată ca rezultat al majorării ilegale a valorii în vamă a mărfurilor.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2012 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Salviana” împotriva Biroului Vamal Bălți privind contestarea actului administrativ.

La 19 martie 2013 SRL „Salviana” a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2012, cu emiterea unei hotărîri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În susținerea recursului s-a invocat că, prima instanță a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, iar concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia hotărîrii motivate a primei instanțe a fost expediată părților de către Curtea de Apel Bălți la 16 ianuarie 2013. Astfel, recursul se consideră depus în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 173 Cod vamal, mărfurile și mijloacele de transport care trec frontiera vamală, mărfurile și mijloacele de transport a căror destinație vamală se modifică, alte mărfuri și mijloace de transport în cazurile stabilite în condițiile legii sînt declarate organului vamal.

Conform art. 179 alin. (1) Cod vamal, declarația vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii.

Conform art. 6 al. (1) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale, iar art. 7 al. (1) din aceeași lege prevede că, valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

Conform art. 10 din Legea nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă.

Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în

care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Conform art. 17 al. (1) al Legii cu privire la tariful vamal, în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11, 12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temei că aceste metode nu pot fi utilizate, valoarea în vamă a mărfii se determină prin metoda de rezervă, prin mijloace rezonabile compatibile cu prevederile prezentei legi, cu principiile generale ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și pe baza datelor disponibile, iar prevederile art. 8 al. (3) al aceleiași legi stipulează că, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Potrivit p.1 lit. v) al Metodologiei de prelucrare a declarației vamale în detaliu, aprobată prin ordinul Serviciului Vamal nr. 480-O din 18 decembrie 2006, actul de inspecție este documentul electronic „ASYCUDA World” întocmit pe parcursul fiecărei etape a procedurii informatice de declarare a mărfurilor, pe baza constatărilor privind completarea declarației vamale cu date eronate sau nereale referitoare la încadrarea tarifară, valoarea în vamă, felul cantitatea sau originea, cuantumul obligației și modul de aplicare a facilităților vamale. Cuprinde următoarele date aferente fiecărei declarații vamale: denumire birou vamal, număr de înregistrare, data înregistrării, regim vamal, numărul fiecărui articol ce face obiectul declarației, rezultatele examinării, măsuri luate și sancțiuni aplicate, informații suplimentare privind documentele întocmite cu ocazia măsurilor întreprinse sau sancțiunilor aplicate.

Astfel, din conținutul normelor citate mai sus reiese cert că obligația de determinare a valorii în vamă a mărfii importate o are declarantul, care, la anunțarea acesteia urmează să prezinte date veridice și confirmate prin acte concludente.

În ședința de judecată s-a constatat că la 02 iulie 2012 recurentul SRL „Salviana” a depus la Biroul Vamal Bălți declarația vamală în detaliu nr. 9022I7162 din 02 iulie 2012 privind importul mărfii sîrmă din oțeluri nealiat, chiar lustruite, cu un conținut de carbon din Ungaria, calculînd valoarea în vamă a mărfii importate conform metodei prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal - în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Verificînd corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii și documentele anexate, autoritatea vamală a ajuns la concluzia că documentele prezentate de declarant nu sînt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate, conform cerințelor prevăzute de pct. 12, 13, 14, 15 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, iar declarantul SRL

„Salviana” a aplicat incorect metoda 1 de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate.

Prin probele administrate în pricină s-a stabilit că, Biroul Vamal Bălți a solicitat recurentului prezentarea actelor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, și anume factura de trăsură sau calculul autentificat al cheltuielilor de transport, certificatul de origine al mărfurilor, certificatul de calitate și conformitate, cataloagele, calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate (dacă firma este de acord să prezinte), alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate. În termenul acordat de către organul vamal recurentul nu a prezentat actele solicitate.

Astfel, în urma verificării corectitudinii determinării valorii în vamă, organul vamal a fost în imposibilitate de a accepta valoarea în vamă a mărfurilor anunțată de declarant din motiv că actele prezentate nu au confirmat deplin veridicitatea datelor privind valoarea în vamă declarată și nu constituie acte confirmative conform art. 13 al Regulamentului, pentru determinarea corectă a valorii mărfii prin aplicarea metodei 1 – în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă și în baza prețului efectiv plătit.

Din aceste considerente organul vamal dispunea de suficiente temeiuri pentru a pune la îndoială veridicitatea datelor prezentate de către recurent, circumstanță care, examinată în cumul cu existența obligației recurentului de prezentare a datelor veridice și a actelor ce confirmă veridicitatea acestora, denotă dreptul organului vamal de a dispune majorarea valorii în vamă a mărfii importate de către recurent.

Prin urmare, actul de inspecție ce se referă la marfa importată de SRL „Salviana” în baza declarației vamale nr. 9022I7162 din 02 iulie 2012, este legal în fond, fiind emis conform prevederilor legale, cu respectarea competenței și procedurii stabilite.

În circumstanțele relevate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. Or, în cazul în speță nu și-a găsit confirmare nici un temei prevăzut de art. 26 al Legii contenciosului administrativ pentru anularea actului administrativ contestat.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că acesta corect a aplicat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă și în baza prețului efectiv plătit prezentând la depunerea declarației vamale documentele necesare, deoarece sunt combătute prin cumulul de probe administrate în cadrul dezbaterilor judiciare.

Nu poate fi reținut drept temei de anulare a actului administrativ contestat nici argumentul recurentului precum că organul vamal a determinat de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, fără a aplica consecutiv metodele de determinare a valorii în vamă, deoarece Biroul Vamal Bălți succesiv nu a putut aplica nici una din metodele prevăzute de art. 10 al Legii cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate de SRL „Salviana”, aplicând metoda 6, în bază valorii tranzacției cu marfă similar importată.

Or, potrivit p. 16 lit. B din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, organul vamal antrenat în vămuirea mărfurilor poate dispune de informații pe care nu le are

declarantul, inclusiv despre prețurile de referință la mărfurile din circuitul comerțului extern, precum și de date privind mărfurile identice sau similare, a căroră perfectare vamală a efectuat-o anterior. Totodată, autoritatea vamală poate prezenta declarantului informațiile de care dispune despre prețurile medii contractuale sau privind valoarea în vamă a unei anumite tranzacții, însă într-o formă depersonalizată, care asigură respectarea confidențialității datelor folosite (adică evitându-se menționarea vânzătorului, cumpărătorului, declarantului și celorlalte date care ar putea permite identificarea tranzacției).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Salviana”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Salviana” împotriva Biroului Vamal Bălți privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Tamara Chișca-Doneva

Ion Vîlcov

Valentina Clevadî